

dette var stet, fortsatte de andre Medlemmer — Underofficerer paa Værftet og en Mester, tror jeg — Besigtelsen indtil henimod Middagstid, da de gik ind i et Skur, og da sendtes der Bud til Indgangen af Værftet efter en Kurv med Mad og Drikkevarer, som Leverandøren havde ladet medbringe. Af denne spiste og drak man, derefter gik man igjen ud, fortsatte Besigtelsen og antog Lømmeret. Her kommer der et tvivlsomt Spørgsmaal, som jeg foreløbig forbigaar, men til hvilket jeg siden skal komme tilbage. Dette varede til Kl. 1 $\frac{1}{2}$, da kom Formanden for Besigtelseskommissionen tilbage, og imidlertid var Forretningen gaaet sin Gang. Den var sluttet paa det Sted, hvor den oprindelig var begyndt, saa at han fandt de øvrige Medlemmer paa et andet Sted. Man kan vistnok med temmelig Sikkerhed sige, naar man læser Akterne, at det er det Resultat, som kommer ud af Sagen, naar man tager den i de store Træk. Det er umuligt, at den paa enkelte Punkter kan opfattes anderledes, det kan altid være Tilfældet, hvor flere Vidner have afgivet Forklaring, og man kun ved Skjøn kan danne sig en Forestilling om, hvad der egentlig er det Rette; men saaledes som det her er skildret, tror jeg, at de Fleste, der have set Sagen — jeg vil foreløbig undtage Udvalget — maa antage, at Sammenhængen er. Jeg har ogsaa en Formodning om, at Ministeren opfatter Sagen paa denne Maade, thi der foreligger fra ham vel ingen detailleret Skildring af, hvorledes Sagen er opfattet fra Ministeriets Side, men en bestemt og utvilsomt Udtalelse af Ministerens Misbilligelse af, hvad der har fundet Sted ved denne Leilighed. Den ærede Minister har nemlig i sin Skrivelse til Chefen for Orlogsværftet af 15de September 1873 udtalt, at han i høi Grad maatte misbillige de stedfundne Uordener, og han har fundet Anledning til derefter at træffe omfattende Foranstaltninger med Hensyn til fremtidige Lømmerbesigtelser paa Værftet. Nu har imidlertid det ærede Udvalg, skjøndt det, efter hvad den ærede Ordsfører har udtalt, ikke var dets Hensigt at underkaste Statsrevisionens Betænkning nogen Kritik, knyttet forskjellige Bemærkninger til den Fremstilling, hvis Træk jeg nu har givet, Bemærkninger, der antage et temmelig stort Omfang, skjøndt Indledningen ganske vist er temmelig besfeden. Det siges nemlig i Indledningen kun, at Udvalget ikke kan være enig med Statsrevisionen i alle Punkter, og saa spædes der dertil nogle Bemærkninger, der i Alt omfatte tre, men rigtignok meget væsentlige Berigtigelser. Jeg skal bede om Tillæbelse til at prøve hver enkelt af disse. Der staar: „Naar det f. Ex. hedder“ — jeg havde i Anledning af dette Udtryk tænkt, at den ærede Ordsfører vilde have sagt os, at der var endnu flere Punkter af væsentlig Betydning, hvori man var uenig med Statsrevisionen, da dette „f. Ex.“ kunde tyde derpaa, men det fremkom ikke. Jeg holder

mig altsaa til, hvad der staar, at det hedder om Besigtelseskommissionens Formand: „Saa forlob han Forretningen.“ Der klages saa over, at det ikke tilspædes, hvad der fremgaa af Akterne, at han blev kaldt bort af en Ordonnants, hvorved man let faar et værre Indtryk end tilfattet. Det skal altsaa fremgaa af Akterne, at Vedkommende blev kaldt bort af en Ordonnants, og naar nu dette, at han blev kaldt bort af en Ordonnants, skal have nogen virkelig Betydning, saa maatte det jo være den, at det var fra en af hans Foresatte, at han blev kaldt bort fra Forretningen, hvori der da maatte ligge en Undskyldning for ham. Jeg har nu efterstet, hvad der i Akterne, som Udvalget siger, findes dette vedkommende, og der er da ganske vist eet Vidne, som udtaler sig saaledes; men hans Vidnesbyrd er ikke refereret fuldstændig, og det, der er udeladt, modificerer i væsentlig Grad Betydningen af, hvad Vidnesbyrdet indeholder. Det er en Arbejdsmand Duck, der udtaler sig saaledes: „Efter at Besigtelsen, under hvilken flere Bjælker vare blevne kasserede paa Grund af Raaddenskab, havde varet fra 9—10 $\frac{1}{2}$, kom en Ordonnants med et Bud til Kaptein Bauer, hvorefter denne gik bort, saa vidt Komparenten saae, for at tale med en Herre, som ventede paa ham. Besigtelsen fortsattes imidlertid uagtet Formandens Fraværelse.“ Dette Vidne — og det er den Eneste, der nævner, at det er en Ordonnants — betegner altsaa den Paagældende som en „Herre“; men saaledes vilde han jo ikke have betegnet en Officer paa Værftet, der sendte Bud efter ham, eller nogen af hans Foresatte. Det er den eneste Udtalelse, der foreligger i den Retning. Nansen siger, at han blev kaldt bort ved et Bud, og saa er der en tredie Udtalelse fra den forhenværende Folkethingsmand, som har sat den hele Sag i Bevægelse, efter en mundtlig Konference med de Vedkommende, og han siger: „Kaptein Bauer gik hjem.“ Det er de tre Udtalelser, der foreligger. Nu har Statsrevisionen derom sagt, at Formanden „forlob Forretningen“ — jeg tillader mig at tro, at det er det Faktiske — og at de Andre fortsatte den — derpaa ligger Vægten — uagtet han var gaaet bort. Det var den ene Berigtigelse. — Den anden lyder saaledes: „Naar det uden nogen videre Forklaring siges om Kommissionens andre Medlemmer, der havde holdt Maaltid i et Skur: „Derfra kom de berusede ud, toge paany de i Formandens Nærværelse kasserede Bjælker i Diesyn, kjendte dem gode og mærkede dem med et B, hvilket betyder Bjælke“, saa ser man ikke, at det Ansørte kun er et enkelt Vidnes Udsagn, hvis Rigtighed ikke findes yderligere bestyrket.“ Jeg skal tillade mig at paavise, at det ikke forholder sig saaledes; der er to Momenter, der her omhandles. Det ene er det, at de kom berusede ud, og det andet, at de antog kasseret Lømmer. Jeg skal oplyse, hvad der findes om hvert af disse Punkter. Nansen forklarer: „Dan